

**ΠΕΡΠΑΤΩΝΤΑΣ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΠΗΝΕΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΤΟΥ...**

A photograph of a blue boat on a lake surrounded by tall reeds. The water is calm and reflects the sky. The reeds are in the foreground and middle ground, creating a natural frame for the water. The sky is blue with some light clouds.

ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ
ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2015-2016
ΤΑΞΗ Β΄

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ:
ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΑΔΟΥ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΠΕ 05

Ο Αργυροδίνης Πηνειός, που χιλιάδες χρόνια τώρα τα νωχελικά νερά του κυλούν πλάι στη Λάρισα, αποτελεί το μεγαλύτερο θησαυρό της πόλης, αλλά και ολόκληρης της Θεσσαλίας.

Όταν διασχίζει κανείς το Θεσσαλικό κάμπο, συναντά κάθε τόσο τον Πηνειό, που άλλοτε του κόβει το δρόμο και άλλοτε περπατά μαζί του. Είναι το χιλιοτραγουδισμένο ποτάμι, «της Λαρίσης το ποτάμι» . Όλοι οι αρχαίοι συγγραφείς τον ύμνησαν γιατί υπήρξε σύμβολο ελευθερίας και δύναμης.

A large, ancient tree with a hollowed-out trunk, situated in a lush green forest near a river. The tree's trunk is thick and gnarled, with a large, dark, hollowed-out section in the center. The surrounding foliage is dense and vibrant green, with sunlight filtering through the leaves. In the background, a river or stream is visible, reflecting the surrounding greenery.

ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ...

- ΠΗΝΕΙΟΣ σημαίνει το ποτάμι με τις πάπιες.

- ΑΡΑΞΗΣ αυτός που ταραάζεται και πλημμυρίζει.

- ΣΑΛΑΜΠΡΙΑΣ σημαίνει ότι δέχεται από πολλά σημεία νερά.

- ΑΡΓΥΡΟΔΙΝΗΣ αυτός που τα καθαρά νερά του σχηματίζουν δίνες.

**ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ
Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΤΟΥ
ΠΟΤΑΜΟΥ...**

Ο Πηνειός έλαβε τη σημερινή μορφή, μετά την απομάκρυνση των υδάτων της άλλοτε μεγάλης Θεσσαλικής λίμνης, από ρήγμα που δημιουργήθηκε στην κοιλάδα των Τεμπών.

Το συνολικό μήκος του φθάνει τα **216 χιλιόμετρα** και είναι ο **3ος** σε μήκος ποταμός της Χώρας.

Κυριότεροι παραπόταμοί του είναι: Ο Τιταρήσιος, ο Ενιπέας, ο Καλέτζης, ο Ληθαίος και το ρέμα Μουργκάνι.

Μετά την Λάρισα δημιουργεί έντονους μαιανδρισμούς,

διέρχεται την κοιλάδα των Τεμπών

και εκβάλλει στο Αιγαίο σχηματίζοντας μικρό **Δέλτα**.

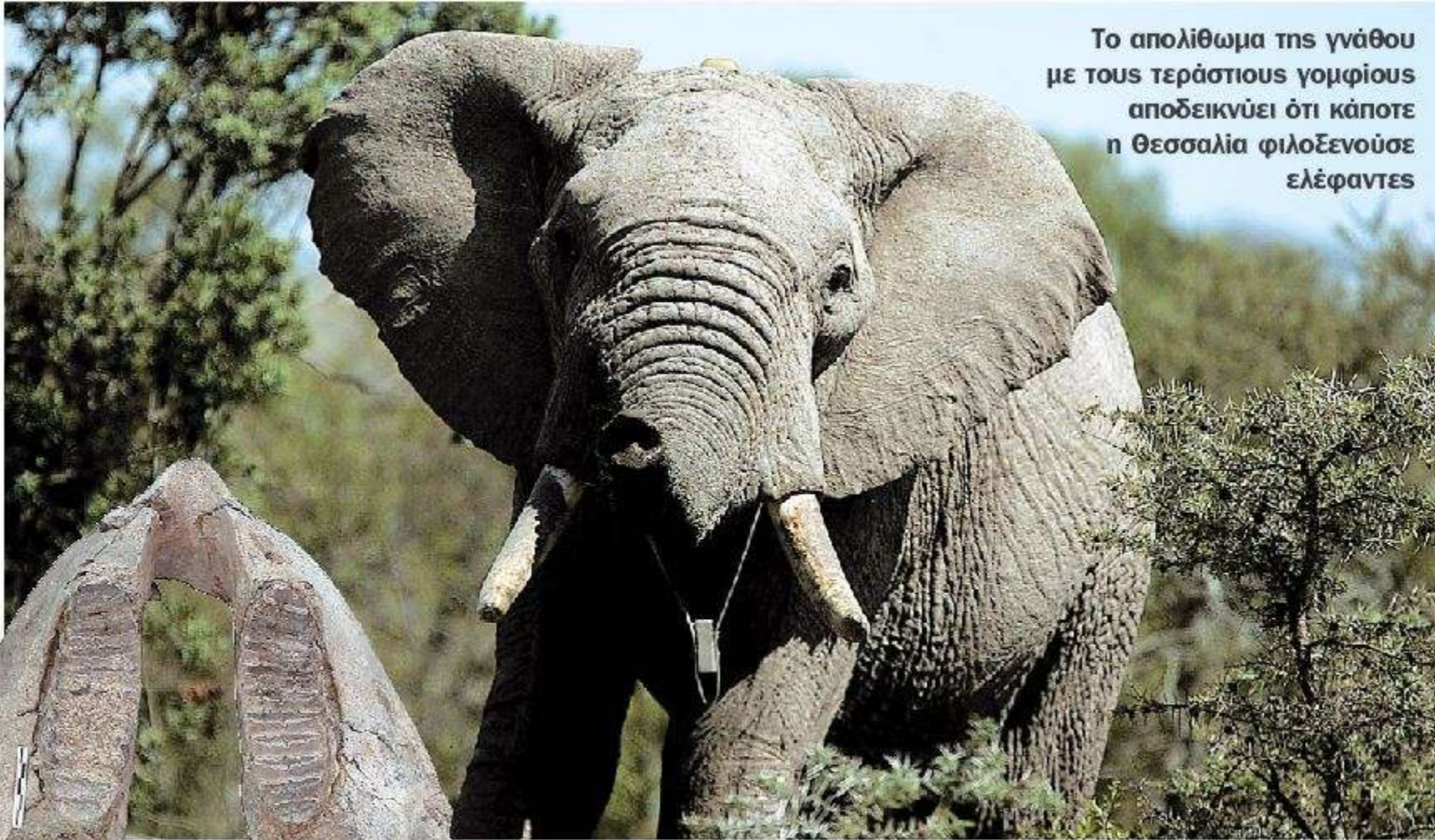
A scenic view of a river flowing through a lush green forest. The river is the central focus, winding through the dense foliage. The trees are vibrant green, and the water reflects the surrounding environment. In the background, mountains are visible under a clear sky. The overall atmosphere is peaceful and natural.

**Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΟΥ
ΠΗΝΕΙΟΥ
ΧΛΩΡΙΔΑ-ΠΑΝΙΔΑ...**

Στις όχθες του Πηνειού υπήρχε οργιώδης βλάστηση και ζώα όπως ελέφαντες, ρινόκεροι, άγρια άλογα, άγρια βόδια και ιπποπόταμοι όπως μαρτυρούν απολιθώματα που χρονολογούνται 17.000-21.000 χρόνια πριν από σήμερα.

Το απολίθωμα της γνάθου
με τους τεράστιους γομφίους
αποδεικνύει ότι κάποτε
η Θεσσαλία φιλοξενούσε
ελέφαντες

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Α. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

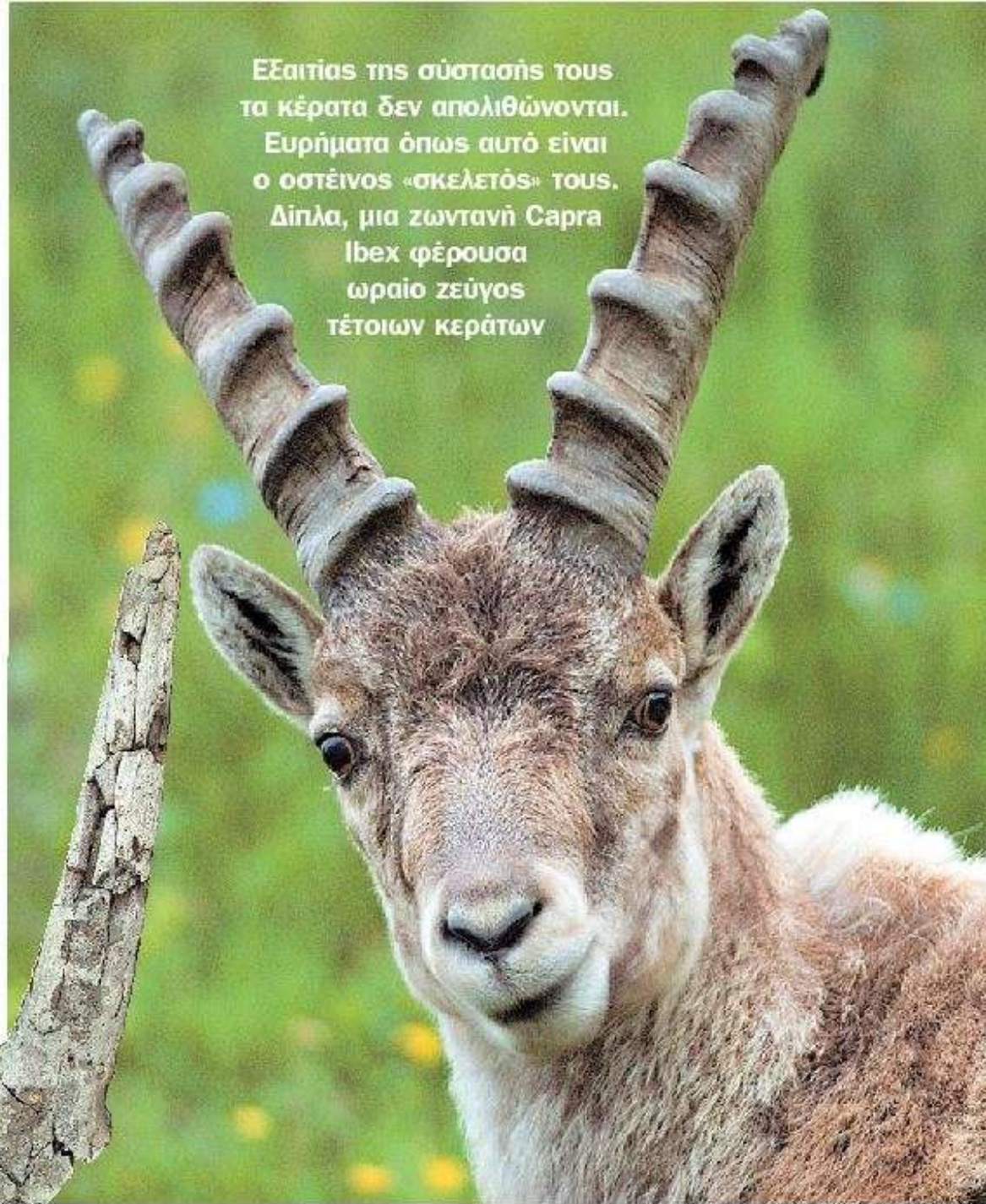
Όλα τα σύγχρονα βοοειδή
προέρχονται από το είδος
Bos primigenius, του οποίου
απολιθώματα όπως αυτό
της φωτογραφίας
εντοπίστηκαν στον Πηνειό

Εξαιτίας της σύστασής τους
τα κέρατα δεν απολιθώνονται.
Ευρήματα όπως αυτό είναι
ο οστέινος «σκελετός» τους.
Δίπλα, μια ζωντανή Capra
Ibex φέρουσα
ωραίο ζεύγος
τέτοιων κεράτων

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ Α. ΚΕΛΛΙΣΤΟΥ

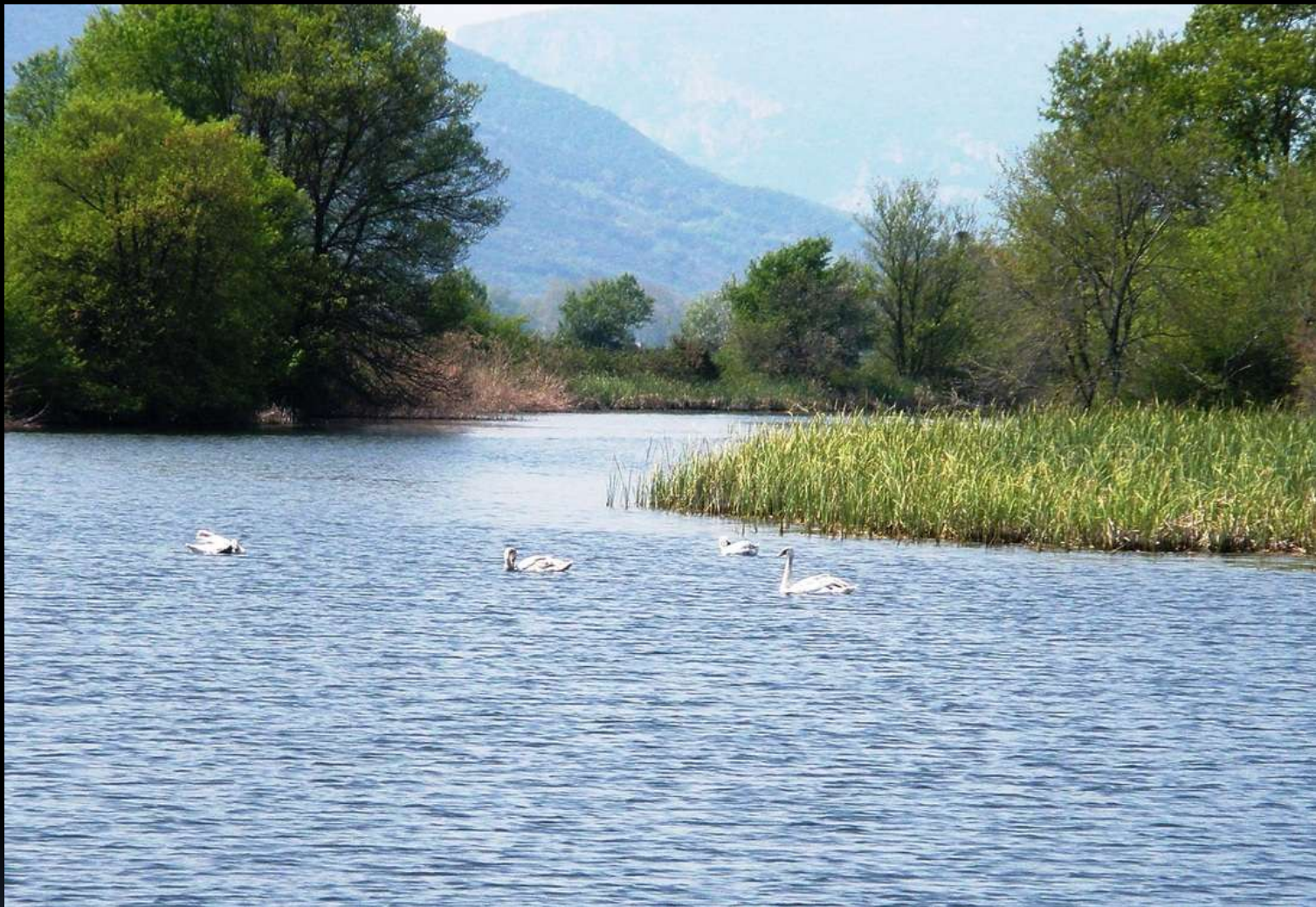
Κατά μήκος του Πηνειού, υπήρχε πλούσια βλάστηση που έκανε το τοπίο μαγευτικό. Ο Πηνειός σε όλο το μήκος του αποτελούσε ένα θαυμάσιο υδροβιότοπο που φιλοξενούσε μεγάλη ποικιλία πουλιών, ψαριών και διαφόρων άλλων ζώων και φυτών.

Στα καθαρά και γάργαρα νερά του κυριαρχούσαν οι γουλιανοί, τα σαζάνια (κυπρίνοι), τα χέλια, τα κεφαλόπουλα και τα λαβράκια. Υπήρχαν όμως καραβίδες και καβούρια, καθώς και μικρότερα είδη ψαριών όπως τα σύρτια.

Πολλά και ποικίλα τα είδη δέντρων που παρατηρούνταν στις εκτάσεις των παραποτάμιων δασών του όπως: οξιές, πεύκα, σκλήθρα, δρύες, πλατάνια, ιτιές, καθώς και πλήθος μικρότερων σπάνιων λουλουδιών.

Μέσα στην οργιώδη βλάστηση των οχθών έβρισκαν καταφύγιο μικρά ζώα, σκαντζόχοιροι, κουκουβάγιες και μελισσοурγοί, αλλά και μεταναστευτικά που έφταναν από τη Β. υρώπη κατά τη διάρκεια του χειμώνα: παπιά, χηνάρια και κοράκια.

Ο συνολικός αριθμός των ειδών των πουλιών που έχουν καταγραφεί στην όλη περιοχή είναι 254.

• Ποντικοβαρβακίνα

• Σταχτοτσικνιάς

• Θαμνοτσιροβάκος

• Ψευταηδόνη

• Φλώρος

• Κότσυφας

• Αετομάχος

• Ωχροστρίσιδα

Σήμερα το ποτάμι που δεν έχει άφθονο νερό και τους καλοκαιρινούς μήνες ελάχιστο, πολλά από τα είδη αυτά έχουν εξαφανιστεί, ενώ μερικά παρόλο που μπορεί να υπάρχουν ακόμη, έχει ελαττωθεί σημαντικά ο αριθμός τους και απειλούνται.

Τα ψάρια που αφθονούσαν μέχρι την δεκαετία του 60 έχουν λιγοστέψει επικίνδυνα λόγω της μείωσης των νερών του ποταμού αλλά και λόγω της ρύπανσης των νερών από τις διάφορες βιοτεχνίες, βιομηχανίες και κτηνοτροφικές μονάδες που εγκαταστάθηκαν δίπλα στην όχθη.

A photograph of a river flowing through a wooded area. The water is dark and turbulent, with significant white foam and debris floating on the surface. The banks are lined with dense green trees and bushes. The overall scene suggests environmental pollution or a natural event like a dam break.

**ΡΥΠΑΝΣΗ
ΤΟ “ΠΛΗΓΩΜΕΝΟ”
ΠΟΤΑΜΙ...**

Με τα νερά του Πηνειού αρδεύονται περί τα 80.000 στρέμματα και παράλληλα υδροδοτούνται οικισμοί της Θεσσαλίας.

Δυστυχώς όμως, τα τελευταία χρόνια έχει μετατραπεί από χώρο ζωής με πλούσια πανίδα και χλωρίδα, πηγή άρδευσης του Θεσσαλικού κάμπου και ύδρευσης οικισμών, σε ένα μεταφορέα αστικών, βιομηχανικών και γεωργικών αποβλήτων, επιβαρύνοντας τόσο το περιβάλλον της παραποτάμιας ζώνης όσο και την υγεία των κατοίκων.

Θεωρείται ο πιο μολυσμένος ποταμός της Ευρώπης μετά τον ιταλικό Πάδο, καθώς δέχεται σημαντική ρύπανση από αστικά και βιομηχανικά απόβλητα, όπως και από την εντατική γεωργική και κτηνοτροφική δραστηριότητα που χαρακτηρίζει τη Θεσσαλική πεδιάδα.

Έχει υποστεί σημαντικές αλλοιώσεις από τον εγκιβωτισμό της κοίτης του, την κατασκευή αρδευτικών δικτύων, των προσωρινών φραγμάτων και τις υπεραντλήσεις.

Κατά τους θερινούς μήνες, που οι απαιτήσεις σε νερό είναι μεγάλες και υπάρχει και μείωση της παροχής του ποταμού, οι συνέπειες από την ρύπανση είναι πλέον εμφανείς και έντονες.

Αποτελέσματα της υπεράντλησης και της ξηρασίας - 2001

ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ
ΘΡΥΛΟΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ...

Ο Πηνειός ποταμός κατά την μυθολογία, ήταν γιος του Ωκεανού και της Τηθύος, και με την νύμφη Κρέουσα γέννησε τον Ιψέα, βασιλιά των Λαπήθων

Στην περιοχή του Πηνειού ζούσε ο θεός Απόλλωνας. Εκεί ερωτεύτηκε την Δάφνη, κόρη του Πηνειού. Φοβούμενος ο Πηνειός για την τύχη της κόρης του την μεταμόρφωσε στο θάμνο δάφνη και από τότε ζει και ανθίζει αιώνια στις όχθες του..

Σύμφωνα με τη μυθολογία ο Πηνειός δημιουργήθηκε από το κλάμα των βουνών Πίνδου και Λίγκου για τη χαμένη τους αγάπη. Η Πίνδος και ο Λίγκος ήταν ένα πολύ ευτυχισμένο ζευγάρι. Όμως οι θεοί τους ζήλεψαν και τους χώρισαν. Από τα δάκρυα των δύο βουνών δημιουργήθηκε ο Πηνειός, ο οποίος κυλά ανάμεσά τους.

Οι κόρες του Πηνειού

Συμφώνα με την παράδοση οι νύμφες της Θεσσαλίας ήταν κόρες του ποταμού Πηνειού και πολλές ήταν επώνυμες των Θεσσαλικών πόλεων.

Στα νομίσματα των πόλεων Λαρίσας και Τρίκκης απεικονίζονται οι ομώνυμες νύμφες ως όμορφες κόρες, συχνά με την υδρία τους (αγγείο για μεταφορά νερού).

Οι κόρες του Πηνειού, Τρίκκη και Λαρίσα, σε αργυρά νομίσματα των ομώνυμων πόλεων

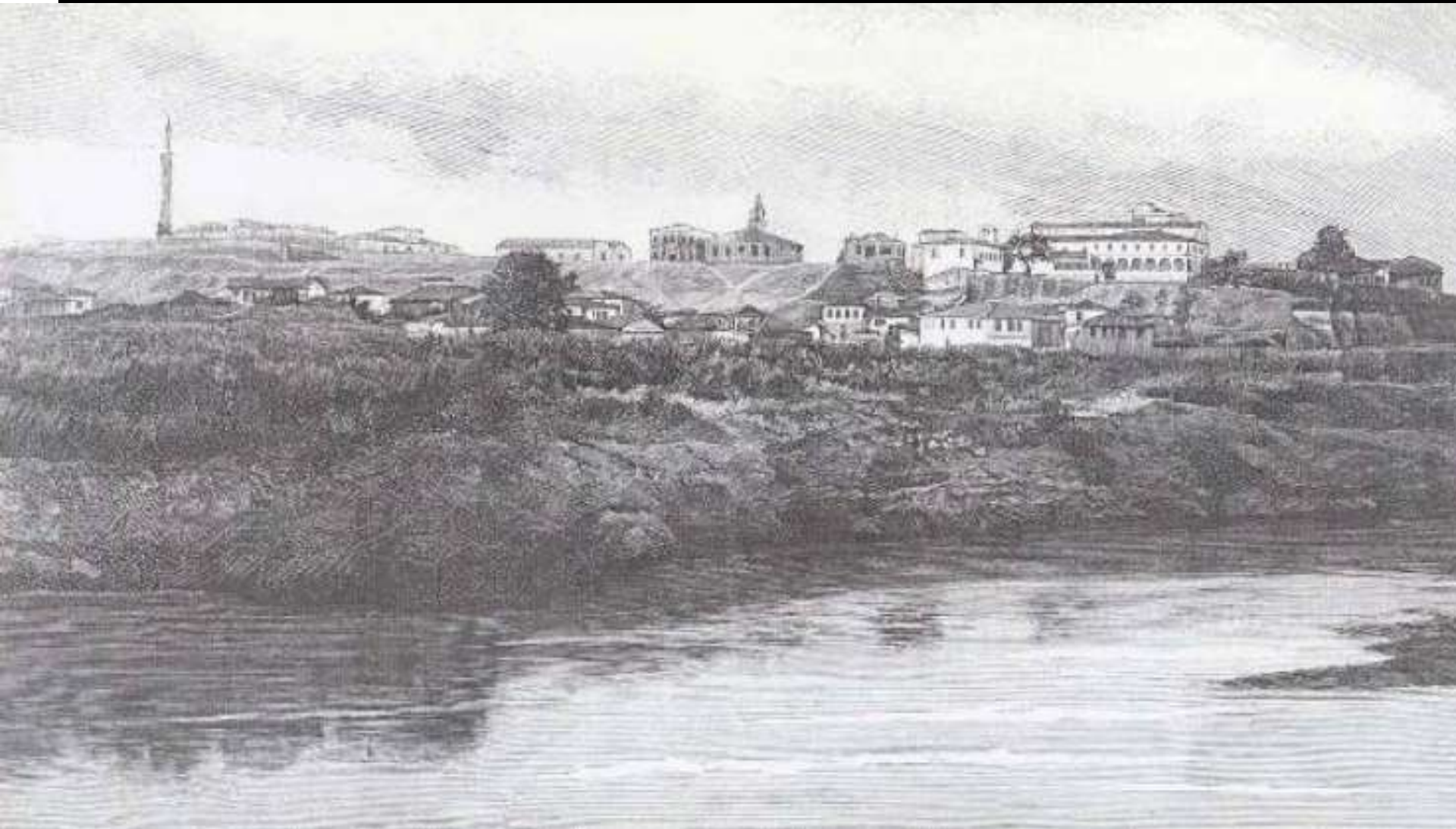
Οι Πηνειάδες Νύμφες **Λάρισα** και **Τρίκκη** ήταν κόρες του ποτάμιου Θεού Πηνειού κι έδωσαν τα όνοματά τους στις Θεσσαλικές πόλεις..

Σύμφωνα με μία εκδοχή η νύμφη Λάρισα παίζοντας με το τόπι της δίπλα στον Πηνειό, γλίστρησε και πνίγηκε στα νερά του και από τότε πήρε το όνομά της η πόλη.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ
ΔΙΑΔΡΟΜΗ
ΟΙ ΑΞΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΤΑΜΟΥ...

Λάρισα. Γενική άποψη του λόφου της Ακροπόλεως. Χαρακτικό 1897 .

Ο Πηνειός αποτέλεσε πάντα τη βάση όλων των στοιχείων που σχετίζονται με την ιστορία, τον πολιτισμό, την οικονομία και την εξέλιξη της ζωής του ανθρώπου στη Θεσσαλία. Αυτός είναι και ο λόγος που τα πρωιμότερα κατάλοιπα της ανθρώπινης παρουσίας εδώ, έχουν βρεθεί πάντα κοντά στις όχθες αυτού του ποταμού.

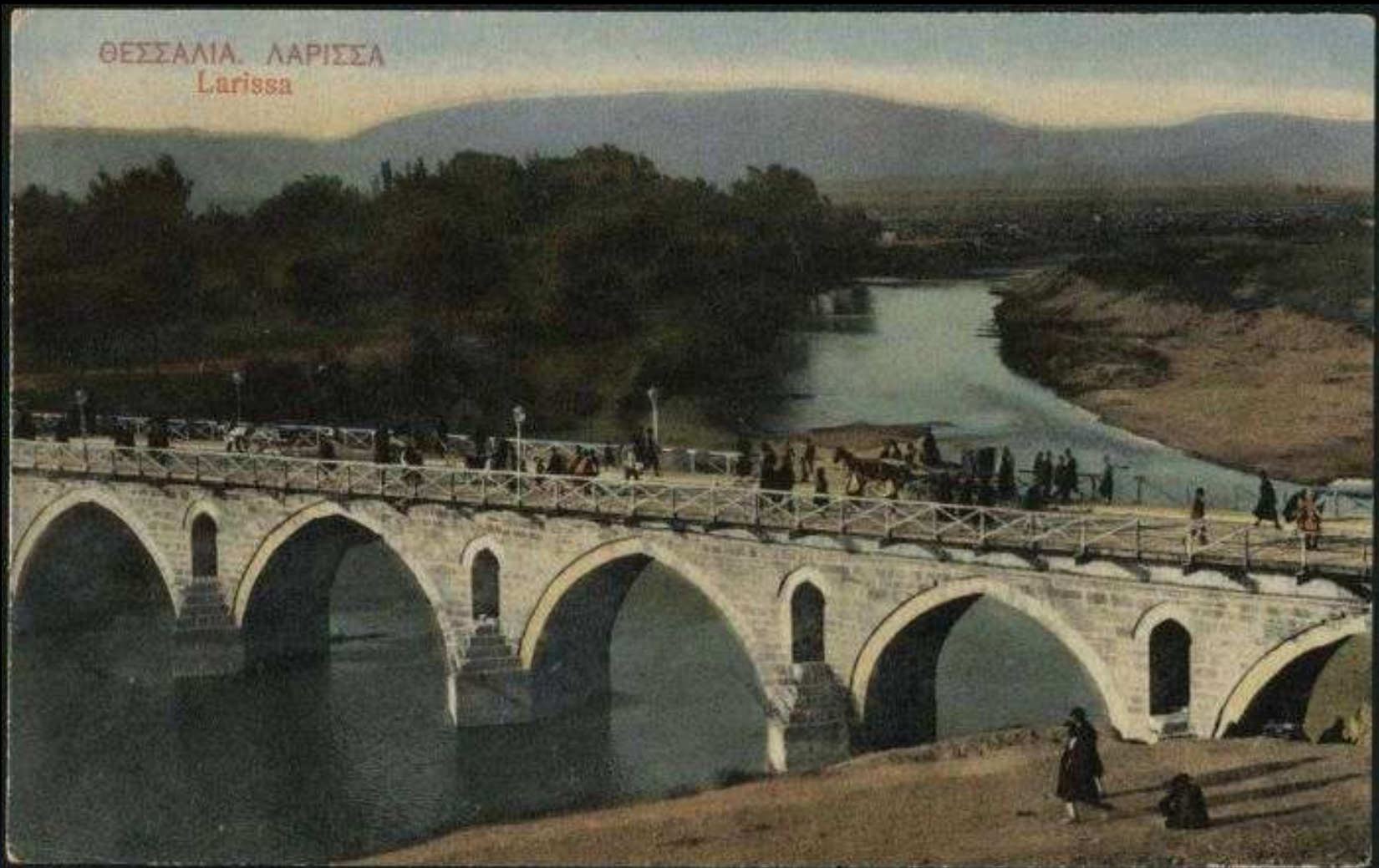

Τα νερά του ποταμού εκμεταλλεύτηκε ο άνθρωπος ήδη από τη **νεολιθική εποχή** (περ. 6700 - 3300 π.Χ.), η οποία χαρακτηρίζεται από την παραγωγική δραστηριότητα (καλλιέργεια) και τη μόνιμη εγκατάσταση. Οι σημαντικότεροι οικισμοί (μαγούλες) αναπτύσσονται κοντά στον Πηνειό και τους παραποτάμους του. Η ανασκαφική έρευνα σε διάφορες θέσεις έχει δώσει σημαντικά δείγματα νεολιθικού πολιτισμού.

1930 Πηνειός Ποταμός

Ορισμένοι από τους οικισμούς αυτούς συνεχίζουν τη ζωή τους και μετατρέπονται στα ιστορικά χρόνια σε ισχυρές οχυρωμένες πόλεις που θα παίξουν σημαντικό ρόλο στα ιστορικά δρώμενα της περιοχής. Μια από αυτές τις πόλεις ήταν και η **Λάρισα** που από την αρχαιότητα ήταν χτισμένη δίπλα στον Πηνειό.

Ο Πηνειός υπήρξε παλαιότερα το γραφικότερο κομμάτι της Λάρισσας. Η πέτρινη γέφυρα με τις δέκα καμάρες (τόξα) και τα φυσικά άλση-δάση στις όχθες του συγκέντρωναν τους Λαρισαίους στις γιορτές και στους περιπάτους, όπου είχαν την ευκαιρία για συναντήσεις και συζητήσεις.

Οι ποταμόβαρκες που κυλούσαν στα νερά του, οι βαρελάδες που κουβαλούσαν νερό στην πόλη, η πλούσια βλάστηση, αλλά και οι συχνές πλημμύρες του ποταμού συνθέτουν εικόνες από ένα μακρινό παρελθόν.

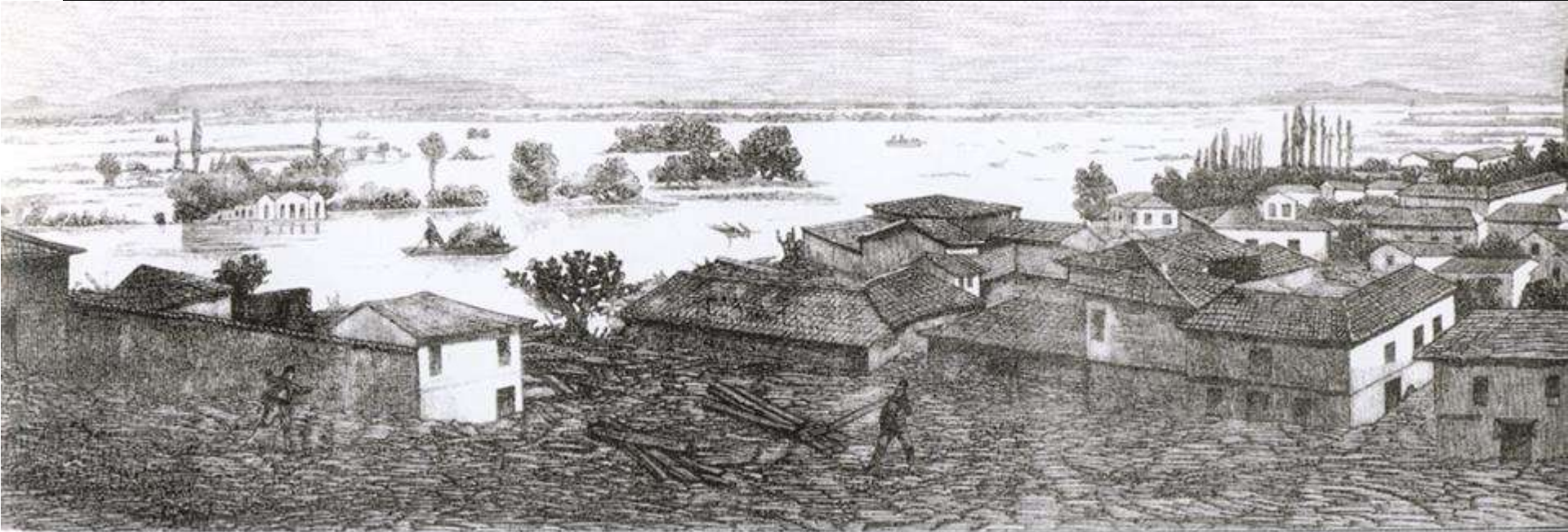
Η επικοινωνία με την απέναντι όχθη γίνονταν με τις **περαταριές**-πλατφόρμες (ποταμοκάραβα που κινούνταν με τη βοήθεια ενός τεντωμένου σχοινιού από τη μία όχθη στην άλλη). Περαταριές υπήρχαν στο Κουτσόχερο, στην Γουνίτσα (Αμυγδαλή), στους Γόννους, στο Βερνέζι και αλλού. Μέσα στην πόλη υπήρχε μια περαταριά στα Σφαγεία και μια στο σημερινό γήπεδο που περνούσε απέναντι στα Ταμπάκικα.

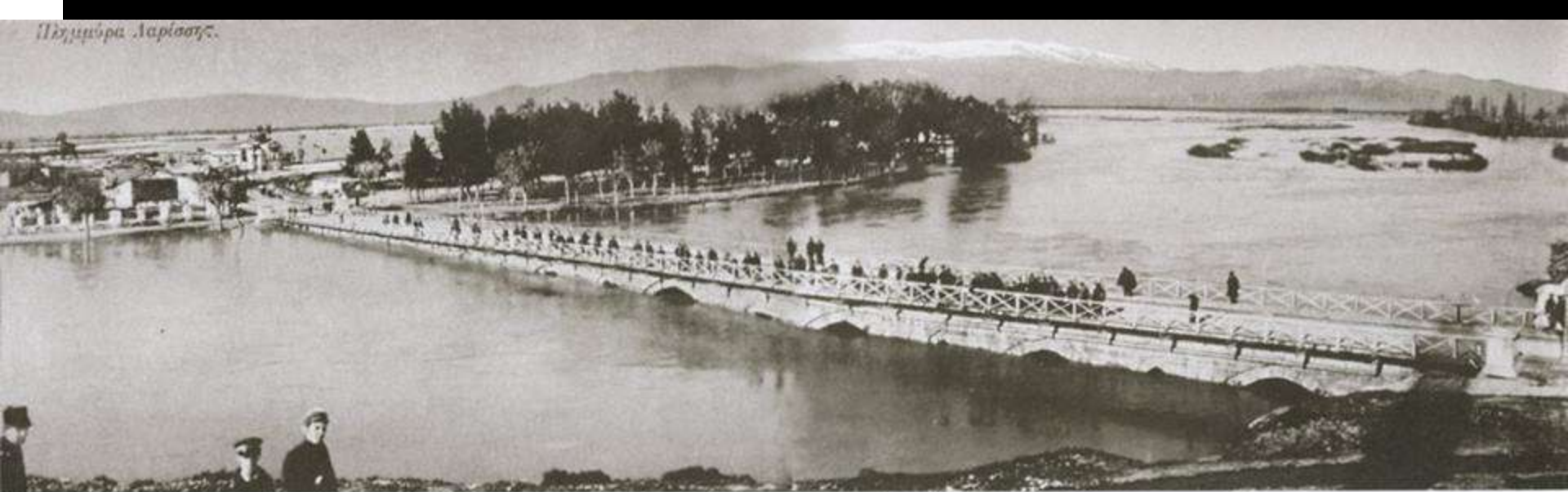
Στις δύο σκάλες-ποταμόσκαλες που υπήρχαν στα Σφαγεία και το υδραγωγείο συνήθιζαν την άνοιξη να πλένουν οι γυναίκες τα μάλλινα ρούχα.

Λόγω των συχνών πλημμύρων του προκαλούνταν ζημιές, στις παρακείμενες συνοικίες, αλλά και θύματα.

Η πλημμύρα της Λάρισσας τον 1883.

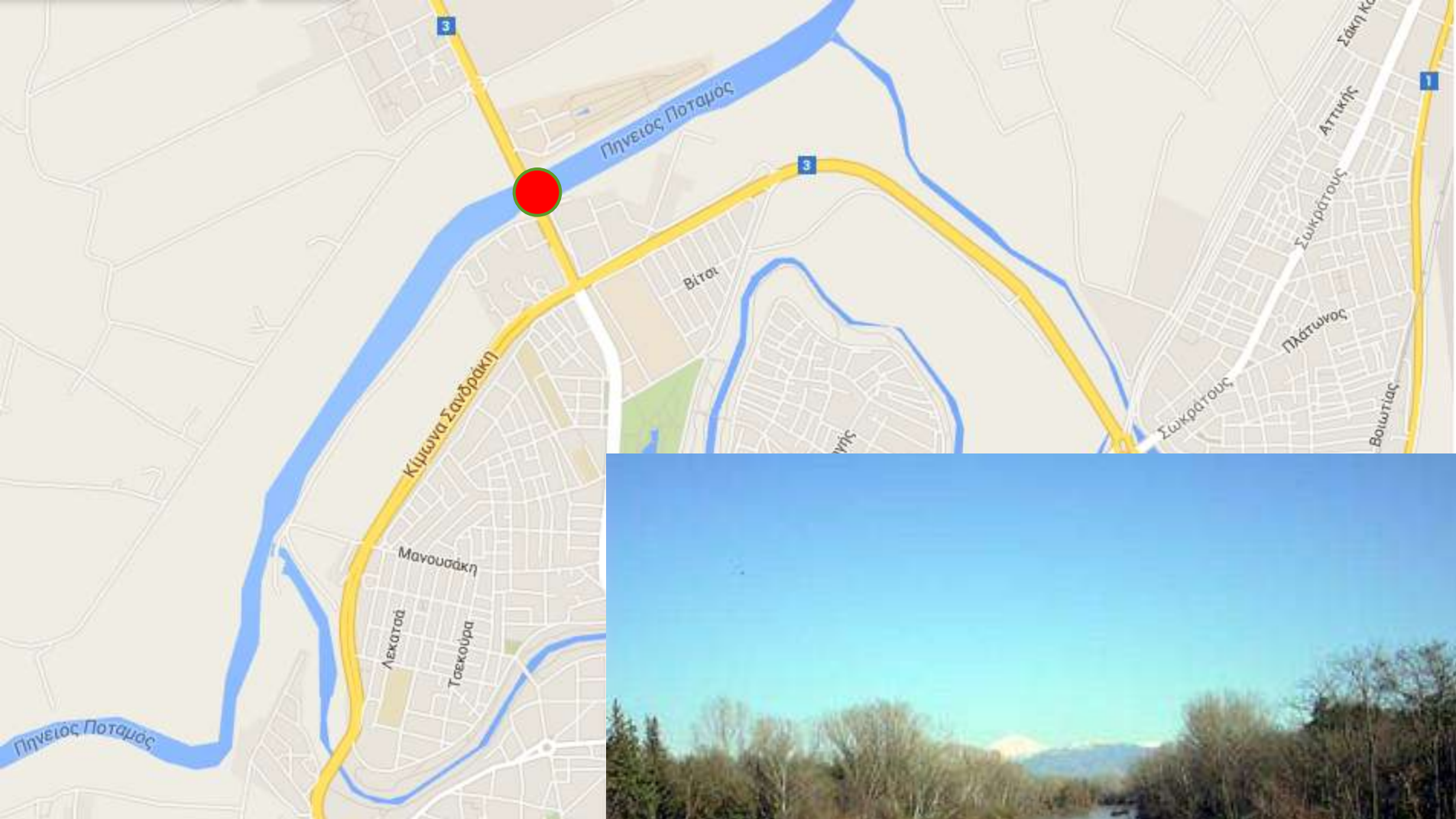
*Η πλημμύρα τον 1901.
(Επιστολικά δελτάρια Γ. Βελώνη. Προσφορά Αντώνη Γαλερίδη).*

Πλημμύρα 2003

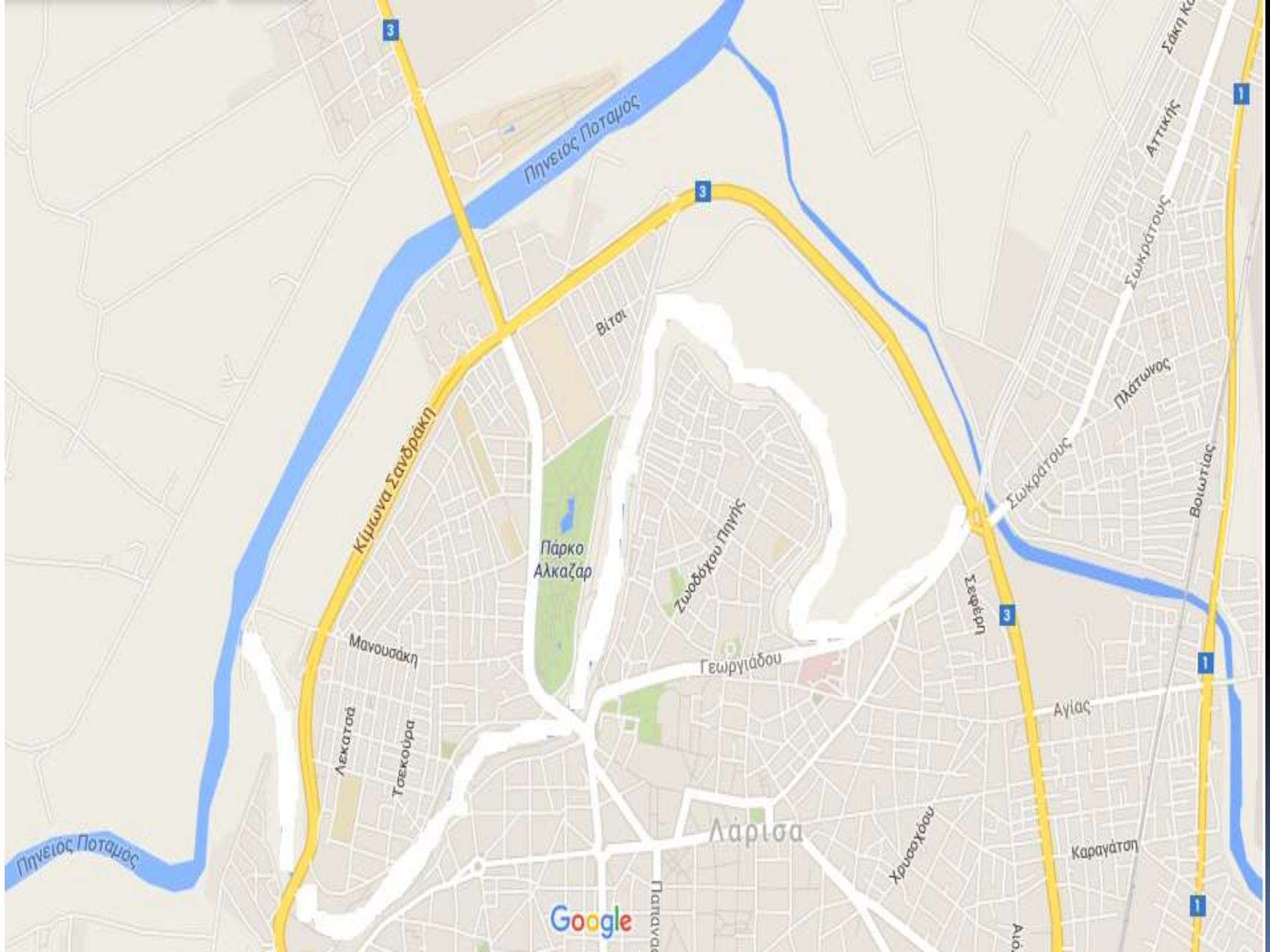

13/03/2010 Λάρισα, υπερχείλιση Πηνειού - metar.gr

Τη δεκαετία του 30' κατασκευάστηκε η νέα κοίτη που οδήγησε το νερό έξω από την πόλη της Λάρισας.

Πηνειός Ποταμός

Κίμωνια Σανδράκη

Βίται

Πάρκο Αλκαζάρ

Ζωοδому Πηνειός

Γεωργιάδου

Μανουσάκη

Λεκατσά

Τσεκούρα

Σεφέρη

Λάρισσα

Χουσαγιάου

Αγίας

Καραγάτσι

Google

Παριανός

Αιό

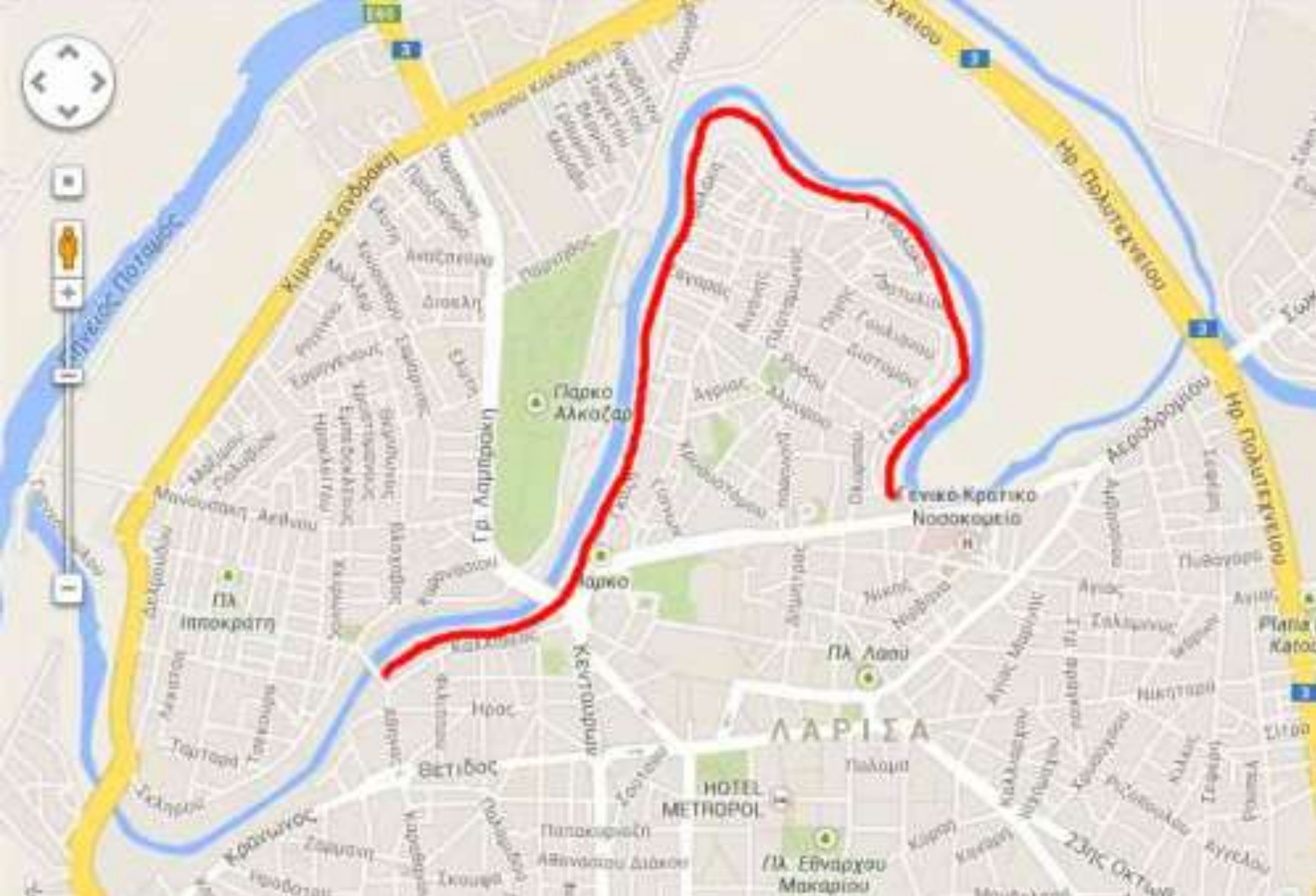
Βοιωτίας

Πλατωνός

Σωκράτους

Αττικής

Σάκη Κ

Στη δεκαετία του 50', μετά και από απαίτηση των κατοίκων, επανέφεραν μέρος του νερού στην παλιά κοίτη.

Το ψάρεμα στον Πηνειό ήταν ένα καλό και αποδοτικό επάγγελμα. Οι ψαράδες των παραποτάμιων χωριών κατασκεύαζαν μόνοι τους τα εργαλεία της τέχνης τους (νταιλιάνα, δίχτυα, νταούλια, πεζόβολα, αγκίστρια, απόχες) και αναλάμβαναν τη συντήρηση της βάρκας τους.

Από τα νερά του Πηνειού υδροδοτούνταν η Λάρισα. Το κουβάλημα του νερού από το ποτάμι το έκαναν **οι σακκάδες**. Αυτοί γέμιζαν τα ασκιά τους με νερό, τα φόρτωναν στα ζώα και το μοίραζαν στα Λαρισινά σπίτια. Λίγο αργότερα αυτή τη δουλειά έκαναν οι **βαρελάδες** μόνο που αντί για ασκούς είχαν βαρέλια που μετέφεραν με κάρα.

Καλλιγραφία
767

ΤΑΜΠΑΚΙΚΑ

Ο Πηνειός καθόρισε και την οικονομική ζωή της πόλης αφού δημιουργήθηκαν σχετικά επαγγέλματα και κοντά στις όχθες του οργανώθηκαν οι επαγγελματικές συνοικίες της Λάρισας.

Στα **Ταμπάκικα** τα βυρσοδεψεία επεξεργάζονταν δέρματα.
Στα **Μύλια** στις όχθες του Πηνειού στήθηκαν μύλοι (μύλος Ιατρίδη,
μύλος Παπά κ.α.)

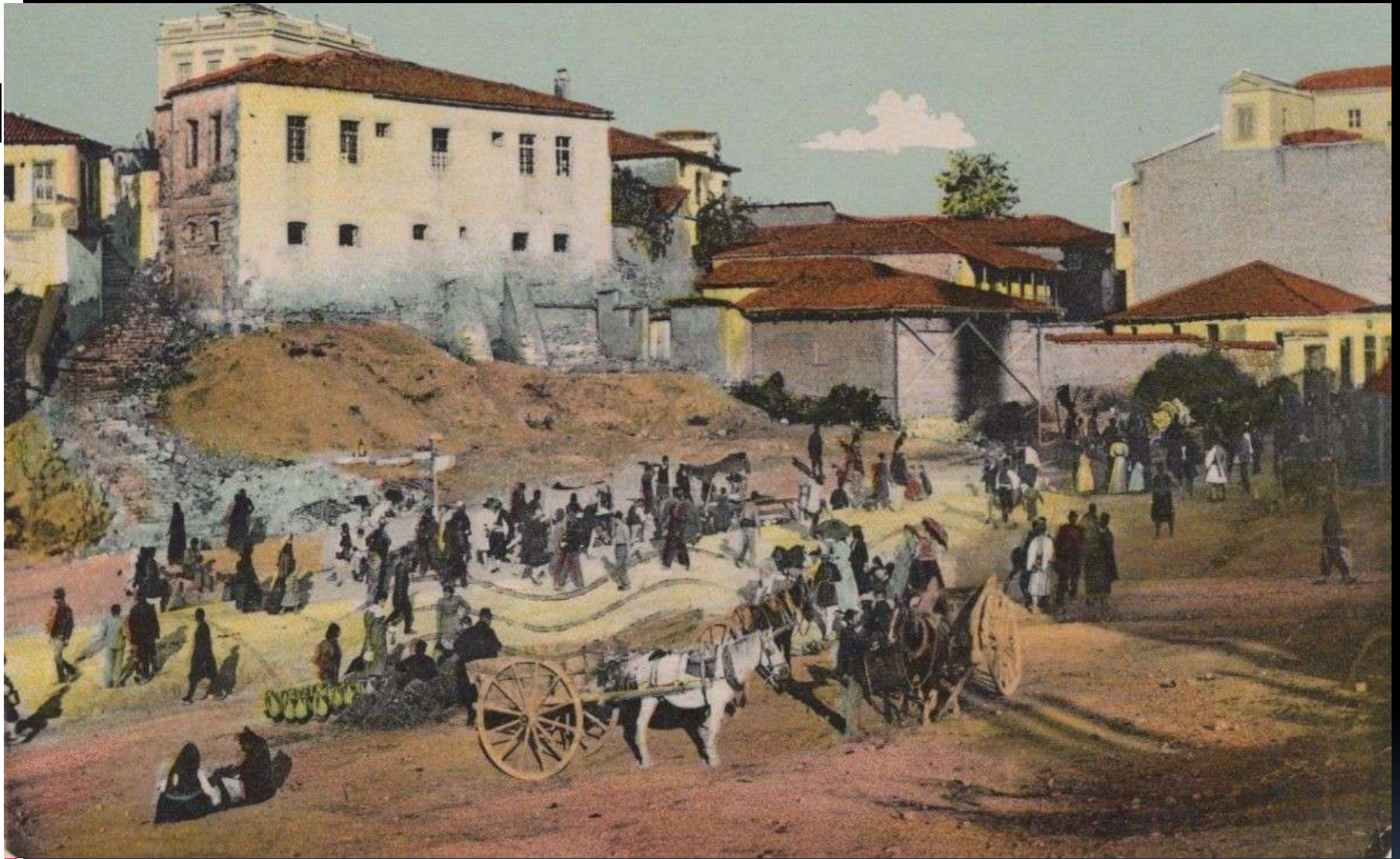
Η ποταμόσκαλα που υπήρχε στα Σφαγεία και στα δεξιά η περιοχή Μύλια.

Στα **Σάλια** γινόταν η μεταφορά και το εμπόριο ξυλείας και στον **Πέρα Μαχαλά**, στην αριστερή όχθη του Πηνειού, το νερό βοηθούσε στην επεξεργασία του μαλλιού και στην ανάπτυξη της υφαντικής.

Στις όχθες του Πηνειού ήταν εγκατεστημένα τα **Παλαιά Σφαγεία** τα οποία εξυπηρέτησαν τις ανάγκες της περιοχής μέχρι το 1989 όταν με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου κρίθηκε αναγκαία, για λόγους υγείας, η περάτωση της λειτουργίας τους

Αλλά και η εμπορική δραστηριότητα της πόλης, το μεγάλο εμπόριο των ζώων και οι εμποροπανηγύρεις, διεξάγονταν κοντά στο ποτάμι.

Σήμερα, ο ποταμός συνεχίζει να αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι της πόλης. Τον συναντάμε στη βόρεια πλευρά του λόφου Φρουρίου, κάτω από τον Άγιο Αχίλλειο και μαζί με το πάρκο Αλκαζάρ, δημιουργούν μία όαση πρασίνου και ηρεμίας στο κέντρο της πόλης μόλις λίγα βήματα από την κεντρική πλατεία.

Με την ανάπλαση της κοίτης του δημιουργήθηκε ένας καταπράσινος χώρος αναψυχής, που αποτελεί σημείο τόσο κοινωνικής όσο και πολιτιστικής δράσης.

An aerial photograph of Larissa, Greece, showing a dense urban area with a large, lush green park in the center. The park is surrounded by roads and buildings. The city extends to the edges of the frame, with a river visible in the upper right corner. The text 'ΛΑΡΙΣΣΑ-ΠΗΝΕΙΟΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΖΩΗΣ...' is overlaid in white, bold, sans-serif font in the lower-middle part of the image.

**ΛΑΡΙΣΣΑ-ΠΗΝΕΙΟΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ ΖΩΗΣ...**

Πως βιώνουμε εμείς οι Λαρισαίοι το ποτάμι μας;

✓ *Περπατάμε αργά για βόλτα, για ξεκούραση ή τρέχουμε γρήγορα για άσκηση*

- ✓ *Καθόμαστε στα παγκάκια*
- ✓ *Ακούμε τα πουλιά, τον αέρα, το νερό*
- ✓ *Απολαμβάνουμε την ηρεμία, τη σιωπή, ακούμε τις σκέψεις μας*

- ✓ *Παίζουμε με τα παιδιά μας*
- ✓ *Τα παιδιά μας τρέχουν ελεύθερα*

✓ Κατεβαίνουμε πολλοί μαζί για το Φεστιβάλ κάθε Ιούνιο και το γιορτάζουμε!

✓ Ακούμε μουσική, βλέπουμε
θέατρο, ζωγραφίζουμε,
ενημερωνόμαστε, παίζουμε,
συναντιόμαστε, διασκεδάζουμε

✓ Το ποτάμι είναι η φύση μέσα στη πόλη

A paved walkway made of reddish-brown bricks leads to a bridge with a black metal railing. The railing has a decorative X-pattern. The bridge is surrounded by green grass and trees. In the background, there are houses and a red crane. On the right side of the walkway, there is a black metal signpost with a white sign.

ΠΕΖΟΓΕΦΥΡΑ
ΚΡΙΝΙΔΩΝ ΝΥΜΦΩΝ

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ
Α.Π. 588

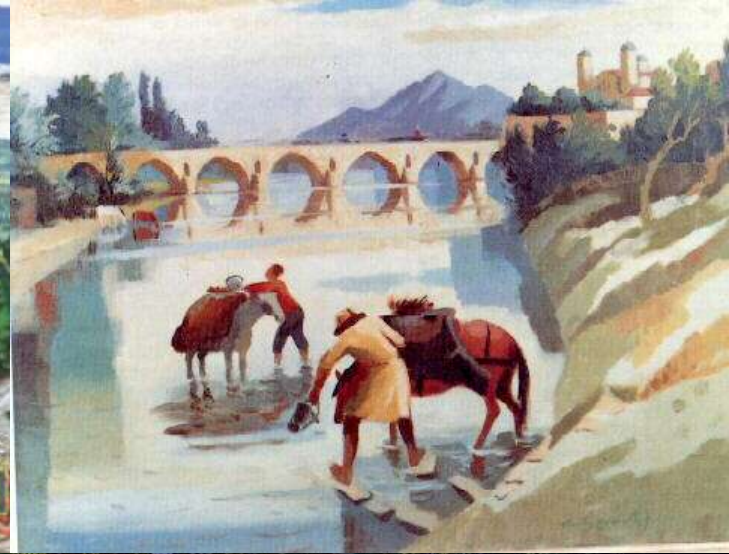

Η Πρωτεύουσα της Θεσσαλίας Λάρισα και ο Πηνειός ποταμός Έρχουν Αισωγίου Γ. Χ. Μιχαήλ 1930.

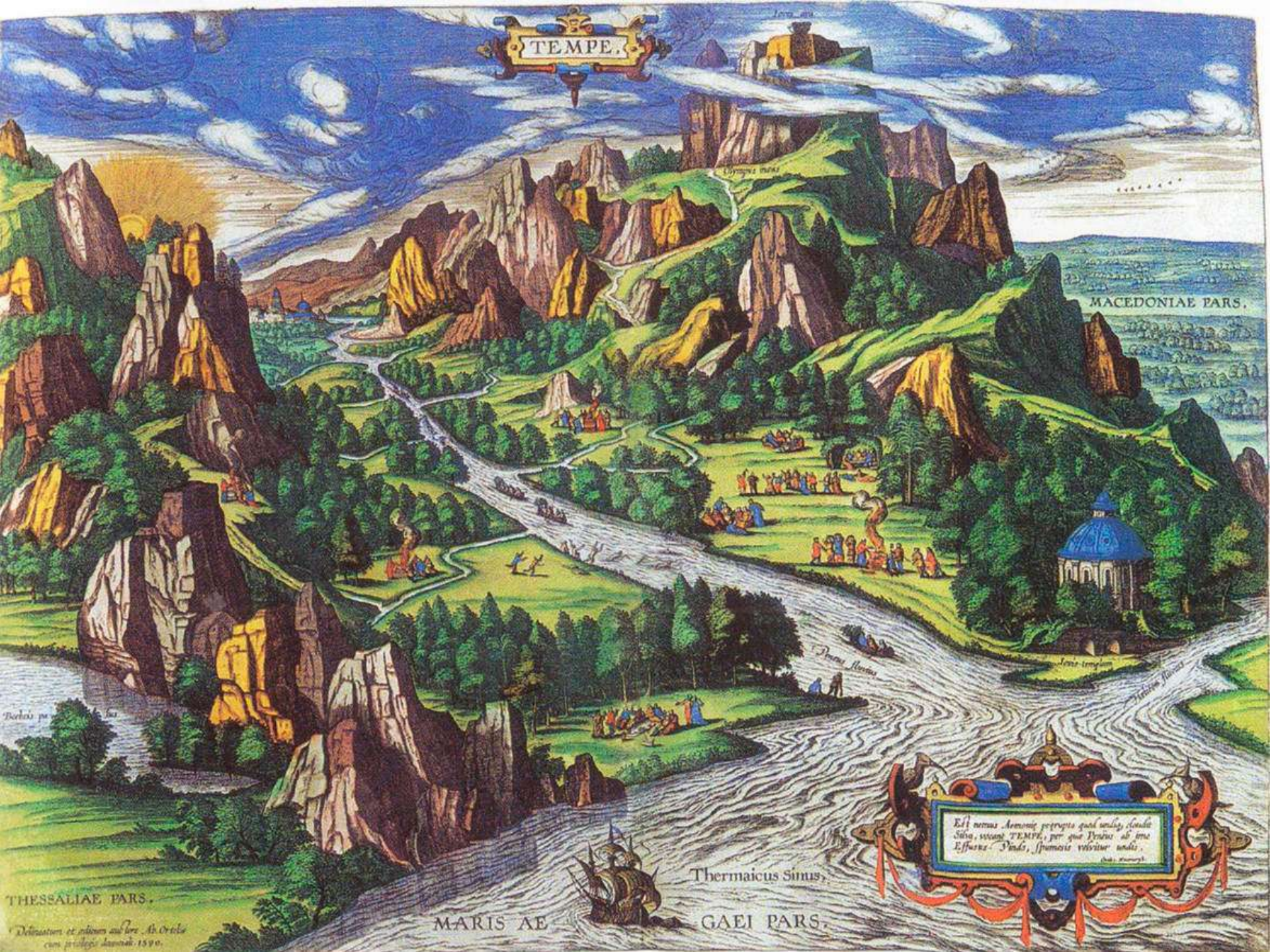
Ο ΠΗΝΕΙΟΣ
ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ...

Δεν ήταν δυνατό ο Πηνειός με τους μύθους, τους θρύλους, τα μαγευτικά Τέμπη και τις ομορφιές του να μην εμπνεύσει λογοτέχνες, ζωγράφους, γλύπτες και φωτογράφους.

ΧΑΡΑΚΤΙΚΑ

TEMPE

MACEDONIAE PARS

THESSALIAE PARS

Thermaicus Sinus

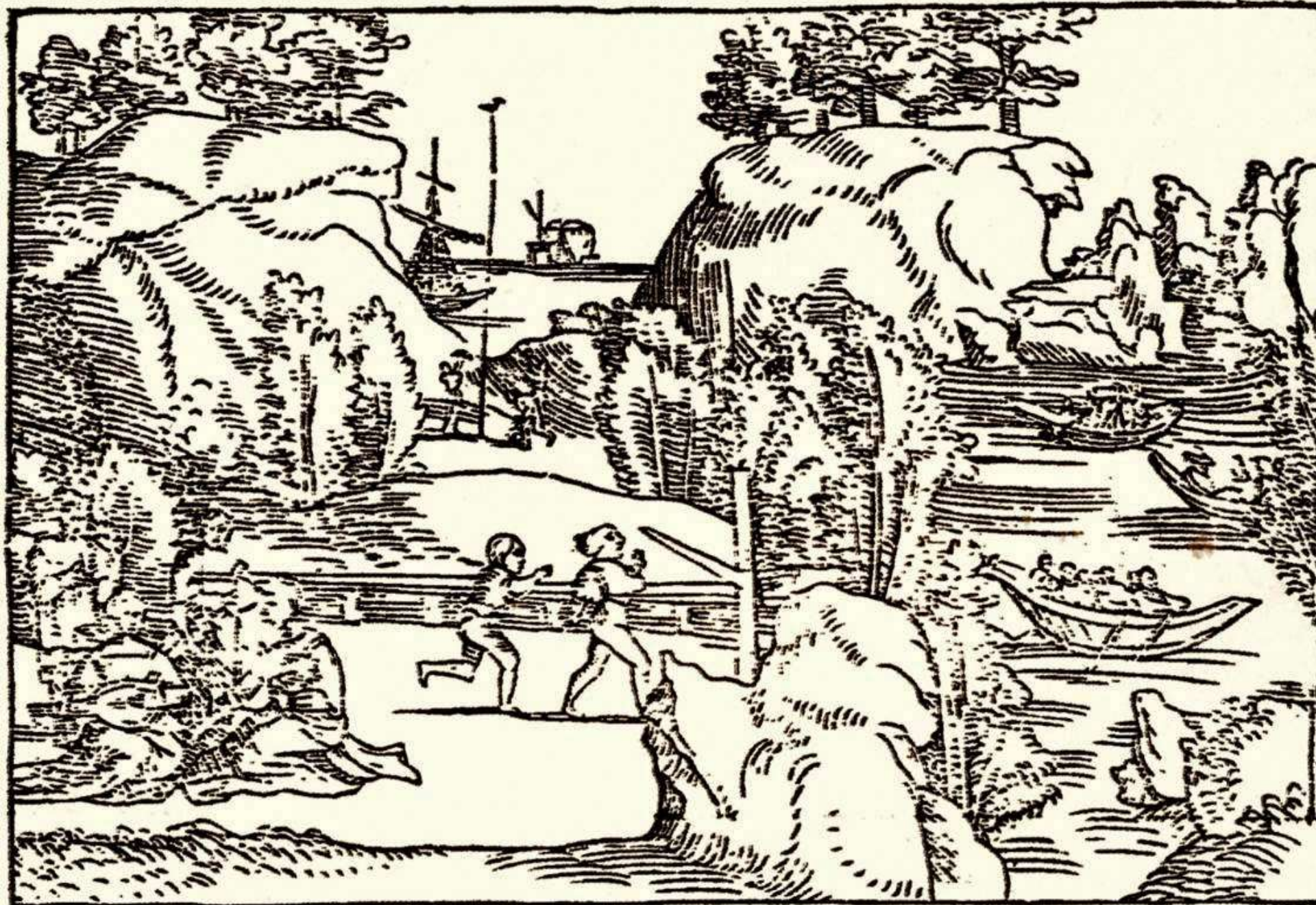
MARIS AEGAEI

PARS

Est verus Ammonis penetra quae unquam, laudat Silva, vocant TEMPE, per qua' Venit ad ima Effusus Pindus, Spumans vivitur unda.

Delineation et coloriés sur bois. An. Ortelius cum privilegio Imperialis 1590.

TEMPLE.

W. H. W. & Co. Lith.

1850

1850

1850

THE MOUNTAINS OF SWITZERLAND

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Κασπαριάν
Γιώργος

ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Κασπαριάν Γιώργος

Τσαπράζης
Ζήσης

Γιολδάσης Δημήτρης

Γιολδάσης Δημήτρης

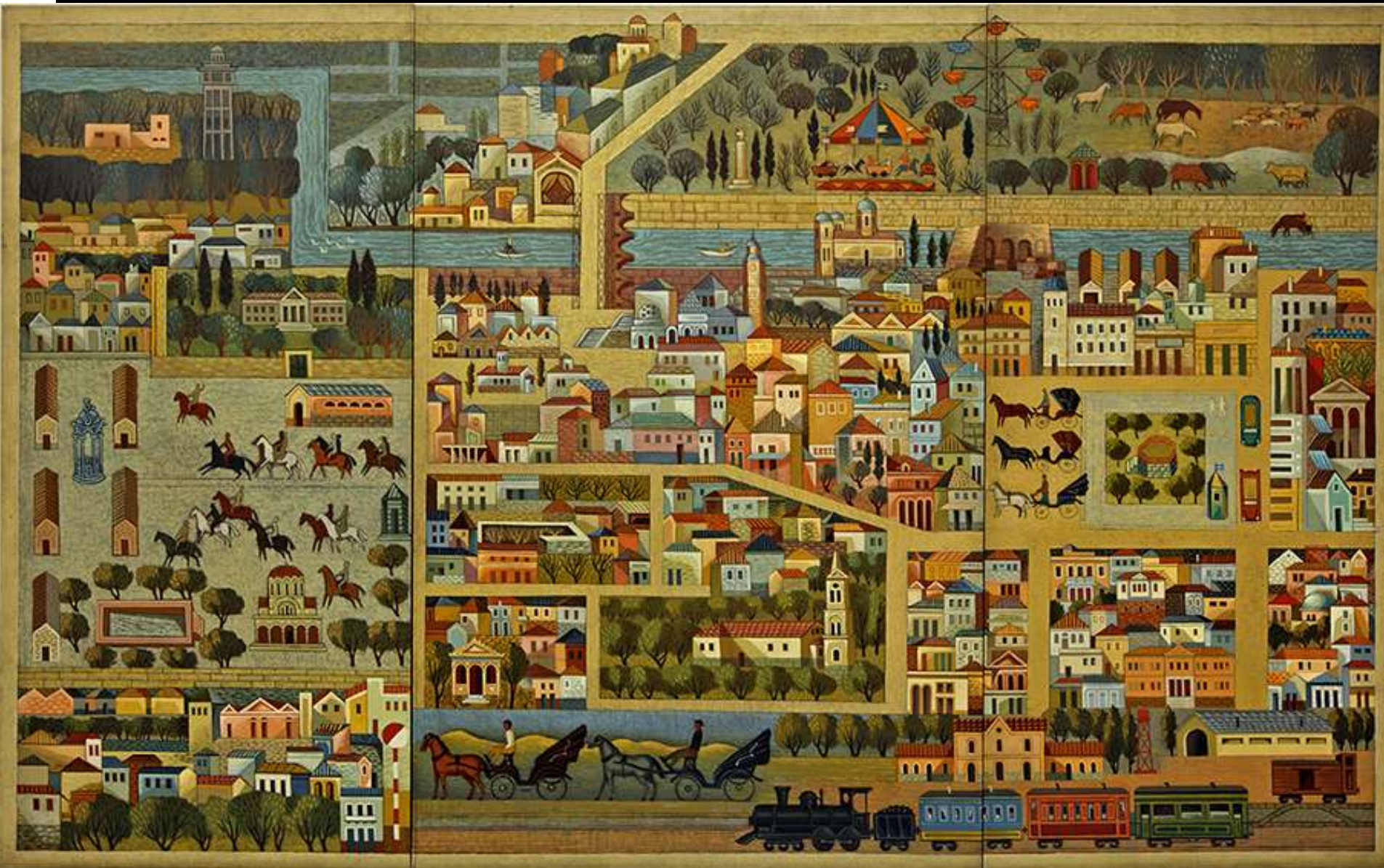

Γιολδάσης Δημήτρης

Η Πρωτεύουσα τῆς Θεσσαλίας Λάρισα καὶ ὁ Πενταπόταμος ἔργον Θεοφίλου Γ. Χ. Μιχαήλ 1930.

Θεόφιλος

Αστεριάδης

Αστεριάδης

Αστεριάδης

Γεώργιος Ρήκας (γενν.1908)

ΓΛΥΠΤΙΚΗ

ΛΑΡΙΣΣΑ ΚΑΙ ΠΗΝΕΙΟΣ

Το γλυπτό «Λάρισα και Πηνειός» της Λαρισαίας γλύπτριας Β. Γρουσοπούλου

Ο «γλυπτός ποταμός». - τα γλυπτά της Νέλλας Γκόλαντα, που στολίζουν τις δύο κεντρικές της πλατείες της Λάρισας.

«Στον Γλυπτό Ποταμό της Λάρισας (1993-1998) που αποτελείται από τρία τμήματα η γλύπτρια επεδίωξε να αναδυθεί ο διαχρονικός ιστορικός χαρακτήρας της πόλης, να αναδειχθούν τα φυσικά στοιχεία του τοπίου και ξανακάνει πρωταγωνιστή της ζωής στην πόλη, τον ποταμό Πηνειό...»

A large public fountain in a park. The fountain features a wide, shallow stone basin with a central cluster of water jets. The water flows over the basin's edges, creating a cascading effect. The surrounding area is lush with green trees and a paved walkway. In the background, there are some stone structures and a building with a flag.

Πλατεία Ταχυδρομείου, αναδίπλωση ορεινών όγκων. Ξεκίνημα του «Γλυπτού Ποταμού». Συμβολίζει την ορεινή Θεσσαλία με τη βλάστησή της και τις πηγές της, αλλά και τις φυγές της προς όλες τις κατευθύνσεις, καθώς κατεβαίνει.

GAY
MPAOKIA

AEL-L

Κεντρική Πλατεία. Η εμφάνιση του «Γλυπτού Ποταμού», σε πεδινή ανάπτυξη.

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Τάκης
Τλούπας

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

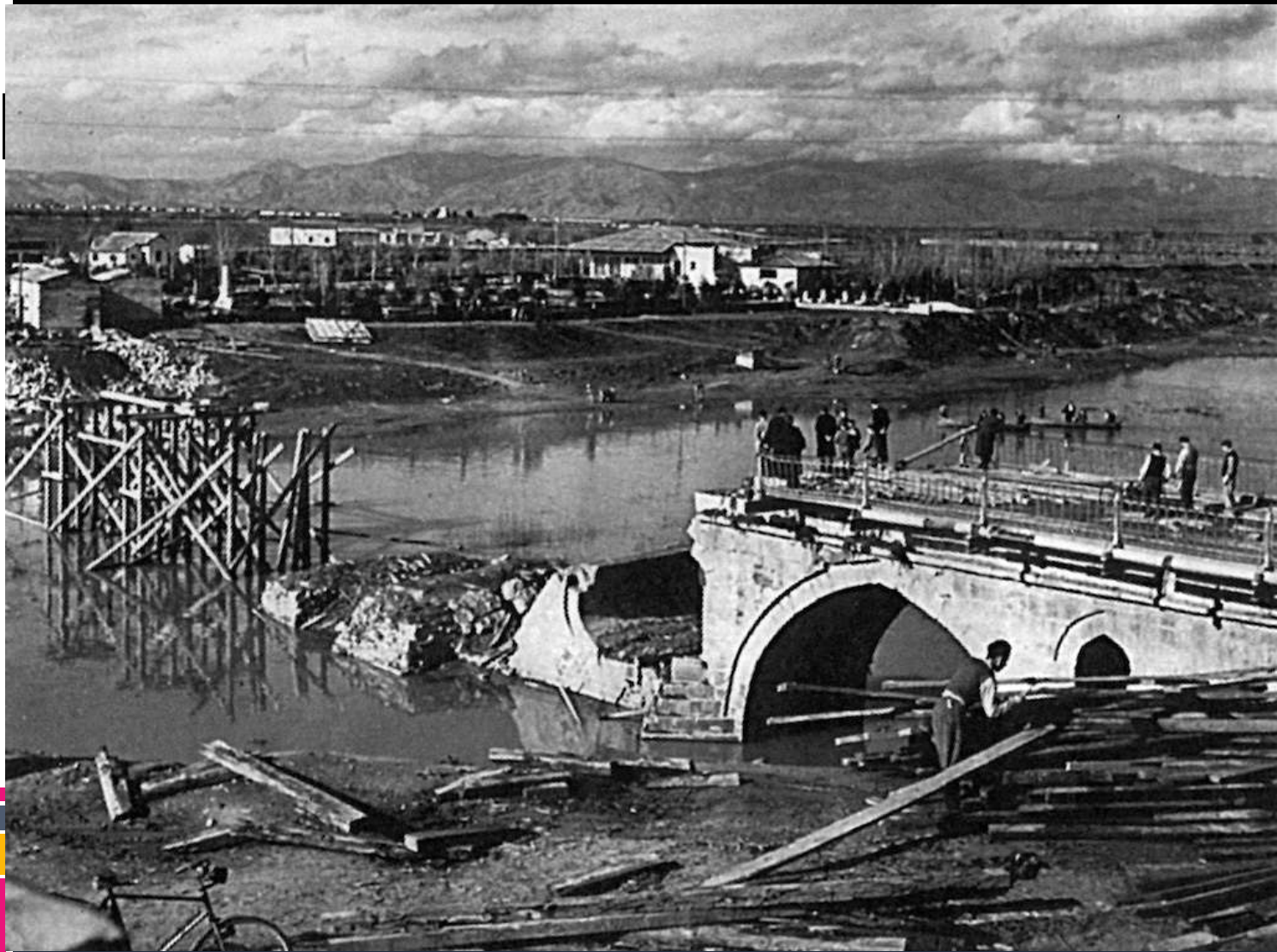

Πέρισμα του Πουρναίου με ζώα, το 1943
μετά την απελευθέρωση της Ελλάδας
Crossing Pournai river, in 1943
after the liberating of the country

Τάκης
Τλούπας

Τάκης
Τλούπας

Τάκης
Τλούπας

Από τον Τάκη Γλύπα
Ευχαριστώ τον Τάκη Γλύπα
για την προσφορά της ψαρόβαρκα
στον Πηγεϊό. Η ψαρόβαρκα
είναι κατασκευασμένη από ξύλο
και είναι πολύ καλά κατασκευασμένη.
Για τον Τάκη Γλύπα

Η ψαρόβαρκα του Τάκη Γλύπα στον Πηγεϊό (1942).
(Προσφορά Τάκη Γλύπα).

*Ψαρόβαρκα στον Πηνειό (1963).
(Φωτογραφία και προσφορά Τάκη Γλούπα).*

Όχθη Πηνειού (1930).

(Φωτογραφία Περικλή Παπαχατζιδάκη. Φωτογραφικό αρχείο Μουσείου Μπενάκη).

*Αργυροτσικνιάδες στο δέλτα του Πηνειού.
(Προσφορά Γιώργου Χανδρινού)*

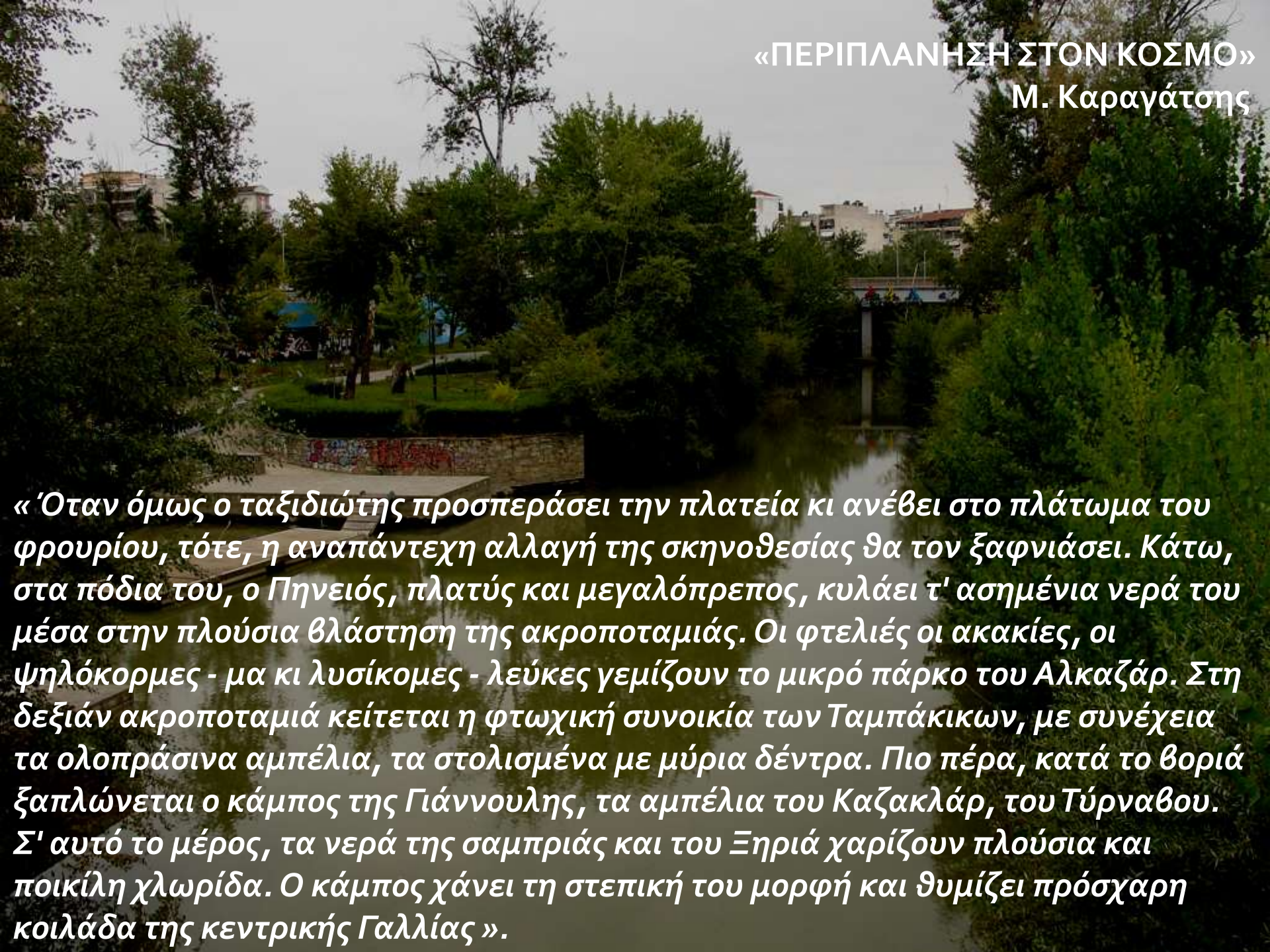

Ο ΠΗΝΕΙΟΣ
ΣΤΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ...

Απόσπασμα από το βιβλίο
του Ανδρέα Καρκαβίτσα
"Ο ΖΗΤΙΑΝΟΣ

"Ο Πηνειός κατέβαινε από τα Τέμπη, ανάμεσα στις καταπράσινες και
ισκιωμένες όχθες του, θολός και φουσκωμένος. Του απριλομάρτη το ηλιοπύρι
ετίναξεν αρκετά επίβουλα τα φιλήματά του στα βαρυστοιβαγμένα χιόνια των
βουνών και καταρράχτες αυτοσχέδιοι εκρεμνίζονταν από τα Χάσια και τον
Πίνδο, από την Γκούρα και τον Όλυμπο, κι εχύνονταν πολυώνυμα παρακλάδια
στην πολυδαίδαλη κοίτη του. -

A scenic view of a park with a river, trees, and buildings in the background. The river flows through the center, reflecting the sky and surrounding greenery. On the left, there's a stone wall with graffiti. In the background, several multi-story buildings are visible through the trees. The overall atmosphere is peaceful and natural.

«Όταν όμως ο ταξιδιώτης προσπεράσει την πλατεία κι ανέβει στο πλάτωμα του φρουρίου, τότε, η αναπάντεχη αλλαγή της σκηνοθεσίας θα τον ξαφνιάσει. Κάτω, στα πόδια του, ο Πηνειός, πλατύς και μεγαλόπρεπος, κυλάει τ' ασημένια νερά του μέσα στην πλούσια βλάστηση της ακροποταμιάς. Οι φτελιές οι ακακίες, οι ψηλόκορμες - μα κι λυσίκομες - λεύκες γεμίζουν το μικρό πάρκο του Αλκαζάρ. Στη δεξιάν ακροποταμιά κείται η φτωχική συνοικία των Ταμπάκιων, με συνέχεια τα ολοπράσινα αμπέλια, τα στολισμένα με μύρια δέντρα. Πιο πέρα, κατά το βοριά ξαπλώνεται ο κάμπος της Γιάννουλης, τα αμπέλια του Καζακλάρ, του Τύρναβου. Σ' αυτό το μέρος, τα νερά της σαμπριάς και του Ξηριά χαρίζουν πλούσια και ποικίλη χλωρίδα. Ο κάμπος χάνει τη στεπική του μορφή και θυμίζει πρόσχαρη κοιλάδα της κεντρικής Γαλλίας».

Αλλά και στίχοι, προς τιμή της Σαλαμπριάς, γράφτηκαν:

*...Τη μια την λέγαν' Σαλαμπριά, υγρά τα αισθήματά της
πλημμύριζε και σκέπαζε με δάκρυα τα όνειρά της.*

*Ξανθομαλλούσα η Σαλαμπριά στα κάτασπρα ντυμένη
πότε γελούσε με χαρά, πότε ήταν λυπημένη.*

*Σαν θύμωνε καμιά φορά φούσκωνε τα νερά της
κι αλίμονο ότι τύχαινε να βρίσκεται μπροστά της.*

*Πλημμύριζε και με ορμή κατέστρεφε τους κόπους
σάρωνε σπίτια και φυτά και έπνιγε ανθρώπους.*

*Μα όταν μετά γαλήνευε σκορπούσε τ' αγαθά της
ψάρια, ξυλεία, βότσαλα, άμμο απ' τα σωθικά της.*

*κι από τα γάργαρα νερά ποτίζονταν η πλάση
κι έκανε κάθε άνθρωπο φτωχό να ξεδιψάσει...*

